

Μας ήλθε κι' η Σαρκοστή, πού γνώσι θά μας βάλη,
και τώρα γιὰ τοὺς Βουλευτάς ἀρχίζει Καρναβάλι.

Τώρα κι' εἰ ἀντιμυήτσουσι θά πάνε 'στῆς πατρίδος των
οἱ ψηρεφόρου στρώματα ν' ἀπλώσουν τῆς ἀρίδος των.

Κι' ἂν ἡ σταριδοῦ ξεγασηθῇ, μὰ πρέπει νὰ πιστεῖται
πὺς ὁ Μυλλέρδος και γι' αὐτὴν θά διαπραγματεύεται.

Εἰς τὸνα χερί τὸ δουλι και 'στ' ἄλλο τὴν βαλιδά
πότε θά ὀρθ γιὰ δανειστάς και πότε γιὰ σταριδοῦ.

Πίνετε σταφιδοῦκαρο γιὰ νὰ γενῆτε τάπα
κι' ἐγὼ μὲ τοῦτο 'μῆθουα κι' ὀρθά κορτά σας τάπα.

Τόκα, παιδιόμ, κι' ὀφόμεθα 'στὴν δεκαετηρίδα μου
και πάρτε λεμονόκουπαις γιὰ τὴν ἡμετηρίδα μου.

Τὸ Καρναβάλι ξεφυγῆ, και τοῦτο παραγίρσαι...
και νῆς δὲν ἱκατάλαβε κι' ἂν ἦλθε κι' ἂν ἐπίρσαι.

Ὁ ἀρκοῦδέρης Φασουλῆς μὲ τὴν Ἀρκοῦδα τῆς Βουλῆς.

Φ.— Χόρεψε, χαιδεμμένη μου, και κάμε 'λίγο κίρη,
χόρεψε, χαιδεμμένη μου, και σοῦ κτυπὸ τὸ ντέρει.
Σῆκω ταῦτῃ σου κι' ἄκουσε τὸ ντέρει πὺς βραει,
νταγιάντα, ζηλιεμμένη μου, νταγιάντα, καλλιχέρη...
Σὲ καμαρόνε ε ντουμζι, τὸ κόμμα σὲ λατρεύει,
και δειξε μὰς τὸ νηστικό ἀρκοῦδι πὺς χορεύει.
'Αφερμι, ἀρκοῦδισσα μου, ὅπου τὰ ζέριε δια...
εἶσαι πρωτοκατοῖσα και καλλιχέρη μαριδοῦ.
Και τώρα, εἰ παρακαλῶ, μὲ τρόπο νὰ μὰς κἀνῆς
πὺς ὀδηγεῖ τὰ πρόβατα 'στὴν στρουγγα ὁ τσοπάνης,
πὺς τρίμει μῆψου ἀξαρνα σὲ ζένη στρουγγα πάνε
και τί μαρτυρία τραβῆ σὰν βλέπη νὰ σκορπάνε.
'Αφερμι, τόκμας κι' αὐτό, κι' εἶσαι σοῦ λὲν πολλόττα,
και τώρα δια δειξε μὰς, ἀρκοῦδα μου μουρλοῦζα,
τὸ κύριο Πρωθυπουργὸ πὺς τρέχει 'στὸ Παλάτι
και στίκει 'μπρὸς 'στὸ Βασιλεῖα μὲ τὸνα πόδι σουζα.
'Αφερμι, τόκμας κι' αὐτό... και τώρα ντὲν μὰς δειχνει
τὸ κύριο Πρωθυπουργὸ πὺς τὸ κονὶν ρίχνει,
πὺς μόνο μὲ κικίλια τοὺς δανειστάς πληρόνει
κι' ὕστερα γὰθι ζένοιστο πασιτίσο μακαρόνι;
Μπαρῶ... 'στῆς τζιρντζάντουλαι κανεῖνα ντὲν σὲ φτάνει...
μὰ δειξε μὰς πὺς εὐκολα τὸ ἐπαρτία κανεῖ
και πὺς τάρνη ταῖζονται μὲ μύσογ και κανίλα...
'Ἰδαλα, χαιδεμμένη μου... νὰ σὲ χαιδῆψω δια.
Γιὰ δειξε μὰς πὺς τὸ Μωργῆ γελᾷ μὲ τὸ σταριδοῦ,
πὺς φέρνει Νουμοσχίδια και γράφει και ξεγράφει,
και πὺς χορεύει ἐπιτα σ' ἐκείνο τὸ βαλιδά
κι' ἀφίνει καιθε σγίδιο νὰ κἀθεται 'στὸ ράφι.
Μάσσαλα, χαιδεμμένη μου... μὰ δειξε μὰς και τοῦτο
πὺς δέκα περισσεύματα μὰς ὄρικει 'στὸ μενούτο,
πὺς θησαυρίζει 'στὴν στιγμή και πὺς ντὲν ἔχει μίταλλο,
ντὲν δίνει μὲ 'στὸ καρρι και μὲ εἰς τὸ πῆταλο.
'Ἰαλα, χαιδεμμένη μου... μὰ δειξε μὰς κι' αὐτό
πὺς τὸ Ἀντιπολίτευσι τοῦ παίξει τὸν κρυτό,

πὺς μὲς 'στὸ καπιστήριο μὲ τρόπο μπαίνεογαίναι,
τὸ παρλόττῃς τὸ βρακι πὺς λύνει και πὺς δίνει,
πὺς καρτερεῖ τὸ Βασιλεῖα τὸ Λόφο μὰς νὰ πᾶψη,
και τῆς Ἀρχῆς τὸ λουκουμά μὲ μὲ μπουκιά νὰ χᾶψη.
Μπαρῶ, νταρτάνα καλλιχέρη μὲ τὰ ψηλά φακόλα...
σπίρτο μονάγο φαίνεται κι' δια τὰ ζέριε, δια.

'Ελι ελι ελι,
εἰ γιὰ μαζούρι...
χόρεψε καγκίλι
μὲς 'στὸ νταβατοῦρι.

Χόρεψε, σουρτοῦκα,
σπᾶσε καιθε κάσσα
κι' ἀδείνει σεντοῦκα
και σταριδοῦ μᾶσσα.

Πῆλα, κουτοσιπόλα
κι' Ἀγγλο-Μυλλερόσις...
σάλλα κι' ἔγχι μὸλα,
σάλλα κι' ἔγχι λίσα.

Γῆλα καιθε γάχα
κι' ἀφνει μονάχα
τῆς Ἀρχῆς τῆς φλούδας
σ' ἀχμαϊνάς ἀρκοῦδας.

'Ας τραγουῦσω κι' ἄς χαρῶ... τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ζέρι
ἂν σκάσουν κι' ἄλλαι κανονιάς ἀπὸ τὸν Μπουρλοτιέρη.
'Αρκοῦδαρὸ μου καλλιχέρη, ἀφέντη μου κι' ἀφένταρη,
τζιρνελεμαν ὀφίρουμε κι' ἱπποτικὴ κι' ἀφένταρη,
ἄς πᾶμε νὰ χορεύουμε και 'λίγο παρακάτω
κι' ἄς πάρουμε τὴν βόλλα μὰς κι' ἀπὸ τὸ Κομητάτο.

('Στὸ Κομητάτ' ὁ Φασουλῆς τὴν μακαράτα φέρνει
και δίνει μὲ παρτάτσι και τὸ βραβείο πῆρνει.)

Ἐκ και ὀλέγαις ποικιλίας, μ' ἄλλουσι λόγουσι ἀγγελοῦσι.

•ΕΣΤΙΑ• ἡ περίστωσι και πολυλαίμμη,
ὅπου πρὸς πρόσον ὀρῆ και στάμασι δὲν μῆνει,
ἀλλεῖτε σῆμα και ὀρῆν πρὸς τὸ κονὶν σουρῆον
κι' ἀφνει μεταμορφοῦται τὴν ἄλλην ἐποχάδα
εἰς φύλλον καιμαρόνιν ἐκ τῶν σποδοῦδων,
ὅπου θ' ἀφῆρη ἐπιχῆρ καθ' ἕλην τὴν Ἑλλάδα.
Ποιητικὴ, κωνωνική και φιλολογική,
ἀλλ' ἔσται σπουδαιότερον τὸ φύλλον μὲ πενήδρα,
οἷ μὲν θά βγαῖν τακτικὴ κι' ἡ Π ε ρ ο δ ε κ η
κι' ἔσται ἀπαθὴ δὲ γίνεται και μὲ τῆς δὸθ ἀντάρα.

Τὸ Ρουσεοπούλου Ὄθωνος, πρωτίστου γρηκοῦ,
ὅπου ποί τὰ λόγια του δὲν πάνε τοῦ κακοῦ,
σπουδαιότητι συγγραφῆς καὶ ἀμεταφράστου
μὲ πολυλόγουσι συμβολαῖς και νέας ὀδηγίας.
Ἀρχαῖς μονάχα ἱστορίας κοστικ' ἡ συνδρομή,
ἀλλ' ἄμας κι' ἀπὸ τούτοισρα θά βρῶμετε τούμι.

Ὁ Φίλιξ ὁ τσοῦτσον πολυπῆσις ἐκδότης,
ὅπου μὲ τὰ βιβλία ὀνομαστὴς καστίσι,
ἐκδίδει κατὰ τεύχη κι' ἄλλο βιβλίον πρώτης,
τὴν ΕΡΚΙΝΑΧΟΛΙΑΙΩΝ ΤΗΝ ΑἸΛΗΝΗ τούστου
μὲ πᾶσιον ἱστορίας και γλαφυρῶν ἐπέων...
τιμὴ ἐκείτου τεύχους δέκα λεπτά και μόνον.